

Pünkösdi gondolatok

Pünkösöd a húsvét utáni 7. vasárnapon és hétfőn tartott keresztény ünnep, amelyen a kereszténység a Szentlélek kiáradását ünnepli meg.

A Szentlélek szimbólumai

ApCsel 2,2-3; Jn 1,32

Hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre.

Így tett erről bizonyosságot János: „Láttam, hogy a Lélek leszállt az égből, mint egy galamb, és megnyugodott rajta.”

MIVEL AZ EMBER A MAGA EREJÉBŐL sem szellemileg, sem fizikailag nem tud eljutni az Istennel való találkozásra, maga Isten alkalmazkodik szeretetből az emberhez, hogy ez a találkozás mégis létrejöhessen. Emberi testbe öltözik, emberi fogalmakba és szavakba szűkíti be roppant gazdagságát, hogy valamit mégis – legalább tükör által, homályosan (1Kor 13,12) – megsejtsünk belőle. Szimbólumok segítségével szól a Szentlélekről is, mert figyelembe veszi értelmünk határait.

Ezek közül is olyanokat használ, amelyek közel állnak az ember értelmi és érzelmi világához, hogy a távollevő dolgokat közel valókká tegye. Ismerős fogalmakba öltözteti az ismeretlent, hogy ismerőssé legyen számunkra.

A Szentlélek három legismertebb szimbóluma: a galamb, a szél és a tűz. Vegyük sorra őket!

A GALAMB

AZ ÚR JÉZUS BEMERÍTKEZÉSÉNÉL galamb képében vált számunkra láthatóvá, meggyőzővé, hogy a Szentlélek rászállt Urunkra, és meg is nyugodott rajta. Más összefüggésben ő maga szólítja fel tanítványait: „*Legyetek szelídek, mint a galambok...*” (Mt 11,28).

NÉHÁNY MAI GALAMBÁSZNAK MÁS a véleménye ugyan a galamb szelídségéről. Ez azonban semmit nem változtat a szimbólum eredeti jelentésén. Abban az időben ugyanis a lapos tetejű, padlás nélküli keleti házakban az emberek szinte együtt éltek a gyors röptű galambokkal, amelyek ugyanakkor olyan szelídek voltak, hogy az ember kezére szállva abból ettek.

Továbbá az ókori bölcsesség szerint – mely mai köz-mondásokban is tovább él (valakit előnt az epe, vagy epés megjegyzés buggyant ki belőle) –, hogy⇒

AZ ÉRZELMI ÉLET haraghordozójának az epét tartották. Márpedig köztudomású, hogy a galambnak – más állatokhoz viszonyítva – valóban nincs epéje. Tehát ez szintén a galamb szelídségére utal. Erre gondol Arany János is, amikor legnagyobb művében az idősebb testvér arcul csapja öccsét: „Toldi Miklósnak sincs ám galambepéje, Bosszúállás lelke költözik beléje...”

Ezenkívül az ókori ember egyetemes felfogása, mely a zsidókra is hatott, a galambot ég felé röptéből kifolyólag az ⇒

ISTEN LAKHELYÉT ISMERŐ LÉNYNEK tartotta, az Istennel vagy istenekkel valamilyen közösségben lévő lénynek. De ha a tisztultabb istenfogalommal megáldott zsidók között nem ilyen tudatos formában jelentkezett is a képzettársítás, a felszálló galamb az „odafel-valókat” juttatva eszükbe – emlékeztető szerepét betöltötte (Kol 3,1; Jn 14,26).

A SZÉL

Eredeti mivoltában nem más ez, mint mozgásban lévő levegő.

LEVEGŐ NÉLKÜL NINCSEN ÉLET. Űrhajók és űrszondák keresik és mérik az űr összetételét, színképelemzéssel fürkészik más égitestek légköri viszonyait, de levegőt – földi értelemben – nem találtak, s ebből az következik, hogy ahol nincs levegő, ott nincs élet. A földet körülvevő légburok dajkálta életre a természet világát, s biztosítja annak fennmaradását. Amikor a Szentírás ezt így mondja, hogy Isten Lelke lebeg a vizek felett (1Móz 1,2) a teremtés hajnalán, s mint valami anyamadár életre melengeti az anyagot, akkor a Lélek általános teremtő tevékenységéről tesz tanúságot. Erről így zeng az énekíró: „*Minden élet Tőled jó*” (Evangéliumi karénekek. 1913 – 78).

Amikor pedig Isten az emberi test anyagi összetételét és formáját meghatározta, és orrába lehelte saját Lelkét, különleges teremtési munkáját tárja elénk: így lett az ember élő lélekké (1Móz 2,7).

AZ ÚJ EMBER SZÜLETÉSE SZINTÉN a Lélek műve, amint erről az Úr Jézus Nikodémussal való beszélgetésében kinyilatkoztatta: *„A szél fú, ahová akar, annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jő és hová megy. Így van mindenki, aki Lélektől született”* (Jn 3,8).

AMIKÉPPEN TESTI ÉLETÜNK ALAPJA a levegő, úgy lelki életünk alapja Isten Lelke, a Szentlélek. Nélküle nincs Isten elgondolása szerinti élet, mert azt Isten Lelke végzi bennünk. Isten Lelke pedig nem más, mint Krisztus Lelke: *„akiben nincs a Krisztus Lelke, az nem az Övé”* (Róm 8,9).

Isten Szent Szellemének következő szimbóluma ⇒

A TŰZ

A régiek felfogása szerint a tűz az égből származik, az Isten – a pogány népeknél az istenek – világából (Prometheus). Isten ebben is alkalmazkodik a meglévő szemléletmódhoz, hogy érthetőbbé tegye számunkra Lelkének lényegét.

VANNAK RÉGI FELFOGÁSOK, amelyek szerint mindenféle élet forrása az égi őstűzben keresendő. A csillagok fénye, a föld belső melege, a Nap izzó lobogása, a kőből pattanó szikra, az embert éltető meleg mögött valami módon égi tűz lángol, sőt Isten is *„hosszúférfetetlen világosságban lakozik”* (1Tim 6,16). Ez szintén valamiféle tűzre utal.

Mózesnek **égő csipkebokorból** szólalt meg Isten (2Móz 3,2).

Tűzoszlopban megy ószövetségi népe előtt (2Móz 14,24).

Tűzben jelenik meg a Sinai hegyen (2Móz 19,18). **Tűzzel adja tudtul jelenlétét Illés oltárán** a Baál papokkal szemben (1Kir 18,38), majd **szélviharban és tűzben jelzi jöttét Illésnek**, aki valóságos jelenlétére **mégis egy halk és szelíd hangban** döbben rá (1Kir 18,12).

A TŰZ MEGTISZTÍTÓ EREJE is ismert volt már a régiek előtt is: **fém**ből a **salak**, **vasról** a **rozsa**, **ételből**, **italból** a **tisztátalan fertőző tulajdonság eltűnik** általa. Újabban a **láz lángját** ismerték fel **baktériumölő** tényezőnek. **Az elveszett Édent lángpallossal őrzi** az angyal, **tehát tűzön át – a Szentlélek tisztító tüzén át – lehet visszajutni az Édenbe.**

MINDEN ISTENI TEVÉKENYSÉG végső soron a Lélek által megy végbe. Ezt a felismerést készítette elő Isten mind a Bibliában szereplő népek, mind pedig az ott nem szereplők fogalmaiban, hogy napjainkig jutva egyre gazdagabb tartalmat nyerjen számunkra a Lélek áldott megváltást és megszentelést végző munkája.

Befejezésül szóljunk még néhány szót a **Szentlélek munkájáról egy versben.**

***Ki hajdan ősvizek felett lebegtél
a mindenség kavargó káoszán,
Te látomás a próféták szemében,
ajkán ítélet, szívén szent remény,
dicsőség néked áldott Harmadik!***

***Ki Megváltónk formáltad földi testté,
hogy Benne leljünk égi életet,
örök vonzásoddal Hozzá vezetted,
Te adsz hitet nekem, s növekedést.
Megszentelő munkád magasztalom.***

***Apostolok szívében lángoló tűz,
és bűnbánatra hajtó hatalom vagy,
eklézsiát teremt élő szivekből
erőd, mely tartja népedet ma is.
Ó, egység drága Lelke áldva légy!***

***Mert Jézusunkban Istent láttatod meg,
s imádni Őt, amint kell, megtanítasz,
és elvezetsz Te minden igazságra,
s bennünk maradsz ígéreted szerint,
ó, dics neked, tanító bölcs Vezér!***

***Hálám jeléül vedd szivem lakásul,
legyen szolgálatodnak székhelye,
hogy én is szolgáló lélek lehessenek,
Lényednek teste, áldott eszköze!****

*Himnusz a Szentlélekhez. c. vers. Balog Miklós: Kévéim – 169

Balog Miklós

Légy magad is üzenet!

Nem azért vagyunk megváltva,
hogy "csupán csatornák" legyünk,
hanem azért,
hogy Isten fiai és leányai legyünk.

Nem lelki médiumokká, hanem lelki hírvivökké változtunk át;
az üzenetnek önmagunk részének kell lennie.

ISTEN FIA önmagának volt az üzenete, szavai lélek és élet voltak.

Mivel az Ő tanítványai vagyunk, a mi életünknek is üzenetünk szentségtartójának kell lennie.

A természetes szív kész akármennyit szolgálni, azonban a szívnek a bűntudat révén össze kell előbb törnie, meg kell kereszteltetnie a Szent Lélek által, azután ISTEN terveihez hozzá kell idomulnia, mielőtt saját üzenetének szentségtartójává válhat.

Különbség van a bizonyágtézés és az igehirdetés között.

Igehirdető az, aki megértette Isten elhívását s eltökélte magában, hogy minden erejével hirdetni fogja Isten igazságát.

ISTEN kivesz minket saját életeszményeink kereteiből és használható alakba kovácsol minket, akárcsak a tanítványokat pünkösöd után.

Pünkösöd nem hozott a tanítványok számára új tanítást, csupán annak megtestesítőivé tette őket, amit prédikáltak:

"Lesztek nékem tanúim" (Csel. 1,8.)

Mikor beszélsz, engedj teljes szabadságot ISTENNEK.

Mielőtt ISTEN üzenete megszabadíthat más lelkeket, a szabadulásnak előbb benned kell valósággá lennie.

Gyűjtsd össze az anyagod és hagyd világítani beszéded közben.

Chambers Oswald nyomán

Beküldte: Szúkné Pápai Adrien

Az első gyülekezet születése

ApCsel 2,37-47

(Ha az alábbi elmélkedést jobban meg akarjuk érteni, akkor ne spóroljuk meg a fenti igehely elolvasását!)

MINDEN TOVÁBBI GYÜLEKEZETNEK a születése is – ha igazi gyülekezet – hasonló módon történik. **„A hit... hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által”** (Róm10,17). A világból kihívottak közössége lesz eklézsiává, gyülekezetté az Ige élő vizének és a Szentléleknek a munkája által. Ez a Lélek itt felettébb frissen árad, még szinte hallható a mennyei Szélnek korábbi zúgása, melynek nyomán nem beleszülettek a lelki családba, hanem újjászülettek (Jn 3,5-8).

A SZENTLÉLEK ÁLTAL HIRDETETT IGE nem célzás, hanem találat: „mintha szíven találták volna őket”, bűnbánatra jutnak, és jóvá szeretnék tenni, amiért az Isten által igazolt názáreti Jézust gonoszul megfeszítették, amiért eddigi bűneikkel keresztre juttatták. **„Mit tegyünk?”** – szakad ki belőlük a kétségbeesett kérdés. **„Térjete meg és keresztelkedjete meg!”** – hangzik a félreérthetetlen tennivaló. Tehát:

MEGTÉRÉS ÉS MEGKERESZTELKEDÉS által történik a gyülekezet születése. Itt a bibliai forrás, a mindenkor érvényes és követendő modellje a gyülekezet születésének és szaporításának, az ún. „gyülekezetplántálásnak” is.

Megtérés és keresztség Isten elgondolása szerint egybetartozik, s **„amit az Isten egybeszerkeszt, azt ember el ne válassza”** (Mt 19,6). Már a mennyből való jánosi keresztség is megkövetelte a megtérést (Mt 3,7-8, 21,25-26).

MINDENKI TÉRJEN MEG, ÉS keresztelkedjék meg! *„Valamennyien térjete meg és keresztelkedjete meg!”* Senki sem lehet igazán tagja a gyülekezetnek a megtérés keresztsége nélkül. Még a baptisták sem! Nem valószínű, hogy a Biblián kívüli gyakorlat jobb módszer lenne a gyülekezet gyarapításához, mint a bibliai. A gyülekezet születése újjászületésekből és **„az újjászületés fürdője”** által történik (Tit 3,5).

SZENTLÉLEK KERESZTSÉG IS EGYBEN a megtérés vízkeresztsége, a gyülekezet Urának bűnbocsánattal együtt adott ajándékaképpen: **„Térjete meg és keresztelkedjete meg a Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát”,** azt a Lelket, lelkületet, **„amely volt a mi Urunk Jézus Krisztusban is”** (Fil 2,5).

AZ ÚJSZÜLÖTTNEK TÁPLÁLKOZNI KELL, ha élni akar, és az újjászületettek közösségének is. Íme, az első gyülekezet tagjai: **„Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében, és az imádkozásban”** (42). Ez hiányzik sokszor napjainkban azoknak az életéből, akik mostanában döntöttek Jézus Krisztus mellett. S vajon erre ösztönzi-e őket a régebben megtértek, az évek, évtizedek óta gyülekezeti tagok **„kitartó”** részvétele a gyülekezet ige- és imaéletében?

NEM SOKALLTÁK MÉG A KÖZNAPI egy alkalmat is a templomtól, sőt: **„napról-napra állhatatosan egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban”**, mert a bennük lévő Lélek az egység Lelke. Kívánják tehát egymást látni (Róm 1,11), mert újra és újra átélnek, hogy **„mily gyönyörűséges az atyafiak együttlakozása..., mert oda küld áldást és életet az Úr örökké”** (Zsolt 133,1,3).

MÁR NEM TÖMEG-EVANGÉLIZÁCIÓ eredménye a továbbszaporodó gyülekezet, hanem az ún. „házi istentiszteleteké”, ahol a testvérek és a látogatók megbeszélhették, „kibeszélhették” magukat az ige fényében. Ezért **kedvelhette őket az egész nép.** Nem pedig azért – ahogy némelyek magyarázzák – mert együtt úrvacsorázhattak a még nem újjászületett érdeklődőkkel. Az úrvacsora előtti szeretetvendégséget azonban talán éppen értük rendezték. Közben megvalósították a Hegyi Beszéd egyik krisztusi követelményét: **„Úgy tündököljék a ti világságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jócselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat!”** (Mt 5,16)

EZ KÉTFÉLE CSELEKMÉNY:

1. **„Napról napra állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban...”**
2. **„Házanként megtörték a kenyeret...”**

KÉTFÉLE KÖVETKEZMÉNY:

egy emberi és egy isteni:

1. *„Örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben; dicsérték az Istent, és kedvelte őket az egész nép.*

2. *„Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel.”* (46-47).

Öröm a földön, és öröm a mennyben. E két maradandó öröm összekapcsolódik, és ezt a gyülekezet megtérőkkel, üdvözülőkkel való növekedése eredményezni. Mert nemcsak a földön, hanem *„öröm van a mennyben egy bűnös felett, ha megtérve hazaérkezett”* (Vö. Lk 15,10; Baptista Gyülekezeti Énekeskönyv: 239; A hit hangjai: 502).

Balog Miklós

Szolgáljatok az Úrnak örömmel!

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel!” – olvashatjuk a Zsoltárok könyvének 100. fejezetében.

A Bibliában – mind az Ó- és Újszövetségben - számtalan esemény kapcsán olvashatjuk, hogy „örömmel” tették, végezték tevékenységeiket, szolgálatukat Isten emberei. Örömmel jöttek, mentek, vonultak ki, dicsérték az Urat, adakoztak, áldoztak, szolgáltak, örvendeztek, ajándékoztak, ünnepeltek, hallgatták - fogadták az Igét és meg is cselekedték, végezték munkájukat a tanítványok és így tértek vissza missziói útjaikról és még sorolhatnám tovább. Tanulságos számomra, hogy minden, amit Jézus Nevében és Általa teszünk, azt örömmel vigyük véghez. És mi lesz ennek az eredménye? Ami a tanítványok életében is történt: „beteltek **örömmel** és Szent Lélekkel” (Ap.Csel.13,52.)

Milyen érdekes, hogy az örömmel és a Lélek által elkezdett és véghez vitt szolgálat, további örömet és a Szent Lélekkel való további betöltekezést eredményezi.

Hiszen jól ismert a Gal.5,22 igevers, miszerint a „Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívdesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.”

Én is egy ilyen élmény részese lettem az elmúlt időszakban. Az egyik nap felhívott egy régi ismerősöm, aki a Kelet-Európa Misszió munkatársa is egyben. Segítségemet kérte egy adomány továbbításában. Legkisebb méretű pelenkák méltó helyre

kerülésében kérte a segítségemet, ugyanis voltak olyan intézmények, ahol, annak ellenére, hogy ingyen kapták volna, nem éltek a lehetőséggel. Ez a személy tudta, hogy korábban a Gyermekegészségügyi Központban dolgoztam, ezért rám gondolt, hogy az ott lévő Koraszülött Osztállyal én vegyem fel a kapcsolatot és én ajánlom fel ezt a nagy mennyiségű, koraszülötteknek való pelenkákat. Megtiszteltetésnek vettem e feladatot és hamarosan fel is vettem velük a kapcsolatot. Csak egy telefonbeszélgetésembe „került” és azonnal örömmel „igen”-t mondtak ez adománynak. Az adományozás további részét a Misszió munkatársaira bíztam, jelezve nekik az intézmény lelkes hozzáállását.

Én csupán egy „láthatatlan” összekötő kapocs, közvetítő voltam, melyet örömmel tettem meg. Visszajelzést kértem a missziós tevékenységről, melyet meg is kaptam. Örömet olvastam a képekkel tarkított beszámolójukban, hogy boldogan fogadták a 9000 db pelenkát, amely kb. 9 hónapig elegendő a teljes Koraszülött Osztály számára!

Jó volt látni az örömet mind a missziós munkatársak, mind az Osztály részéről átvevők arcán! Nagyon hálásak voltak az adományért! Nagy örömmel töltött el, hogy egy apró kis szolgálat által, melyet jó szívvvel végeztem, ilyen nagy horderejű missziós tevékenység jöhetett létre!

Jó dolog egyengetni az utat Jézus és az Ő munkatársai előtt. Örömforrás lehet, ha utat készítünk Isten munkája előtt. Nem kell arra törekedni, hogy szolgálatunk látványos legyen, hisz nem csak a látható dolgokból áll egy szolgálat teljesítése, hanem hiszem, hogy Isten a „színfalak” mögött zajló tevékenységekre is áldását adja és a sikeres missziós tevékenység általi örömből a háttérmunkások is részesülnek. Ahogyan én is ezt tapasztaltam.

„De semmivel sem gondolok, még az én életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem az én futásomat **örömmel**, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyoságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliomáról.” (Ap.Csel.20,24)

Tegyük hát örömmel szolgálatunkat – akár a „színfalak” előtt vagy mögött és végezzük futásunkat örömmel! Közvetítsük Isten szeretetét, gondoskodását és a Szentlélek erejét, jelenlétét munkánk során!

Nagy Krisztina

Hááát, ezzel nem számoltam!

Hívóként igyekszünk Istennek tetsző életet élni. Mivel az Atya és az Úr Jézus fent vannak a Mennyben, ebben Isten mindenütt jelenlévő Szentlelke segít bennünket. Az Úr Jézus megígérte és az első Pünkösdkor ez be is teljesedett. „én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz. Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok.” (Jn. 14:16-18). A Szentlélek irányítja naponta a lépteinket, hogy megmaradjunk a keskeny úton.

Ha őszinték vagyunk magunkhoz, akkor a Szentlélek meghallása és engedelmeskedés annak, amit kijelent, nem mindig könnyű. Sajnos, van, amikor megyünk a saját fejünk után. Ahogy Molnár István testvér egyik igehirdetésében mondta: egyszerűen csak racionálisan gondolkodunk és tesszük azt, ami észszerűnek tűnik, Isten bevonása nélkül. Az is előfordul, hogy szépen megy a nap a gondosan betervezett program szerint, és eljön a pillanat, amikor be kell ismernünk: hááát, ezzel nem számoltam, ahogy Boros Dávid testvér mondta egyik igehirdetésében.

Április közepén én se számoltam mindennel, szépen beterveztem a dolgaimat, olyan zsúfolt volt a napirendem nekem is, hogy már nem fért bele semmi sem. Munkahelyen készültünk egy ellenőrzésre, egy auditra, a gyülekezetben az anyák napi szolgálatra. Erre hirtelen bekövetkezett az, amire nem gondoltam: Covidos lettem. Hirtelen a magától értetődő dolgok is nehezzé váltak pl. az éjszaka átalvása, a normál testhőmérséklet fenntartása, a napi szokásos 10 000 lépés lesétálása, saját magam ellátása, a vér megfelelő oxigénszintjének a megléte. Akkor vagyunk igazán hálásak ezekért, amikor lebetegszünk és egy időre, vagy esetleg végleg elveszítjük ezeket. Ezért fontos, hogy „Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr mindenütt, amerre csak jársz.” (1Thessz 5:18). Hálás vagyok az Úrnak, hogy meggyógyított és megtapasztaltam a testvérek szeretetét, gondoskodását a sok érdeklődésen keresztül. Furcsa érzés volt nekem, aki általában a segítség nyújtás

másik oldalán állok, megtapasztalni, hogy most nekem segítettek. Mivel az elsődleges szeretet nyelvem a segítségnyújtás, a szolgálat, nagyon szeretve éreztem magam. Ezúton is köszönöm ezt elsősorban az Úrnak, aztán meg a kedves testvéreknek!

Ez alatt az egy hónap alatt pihennem kellett, elcsendesednem. Az első héten a láz miatt sokszor nem azt éltem meg, hogy minden napnak megvan a maga baja, hanem óránként vártam, hogy most mi fog történni a lázzal.

Arra is megtanított az Úr a Lélek által, hogy senki sem pótolhatatlan. Sem a munkahelyen, sem a gyülekezetben. Az audit egy része lement nélkülem is, ahogy az anyák napi szolgálat is.

Mivel kiestem egy hónapig a munkából, a kollégáimnak kellett megoldaniuk dolgokat. Sok mindent megosztottam velük, így tudtak mihez nyúlni. Ezért is fontos az utódok kinevelése. Ne kövessük azt a racionális gondolatot, hogy a tudás hatalom, ha megosztom, akkor a másik esetleg kitúr a helyemről és rám már nem lesz szükség. Ne legyünk olyanok, mint az a kolléganő, akinek át kellett volna adnia mindent nekem, amikor elkezdtem a Boschban dolgozni. A legminimálisabb segítséget kaptam tőle, mert, ahogy ő mondta, ő már kikaparta magának a gesztenyét, mindenki kaparja ki magának. Tanítsuk a gyermekeinket, oktassuk a kollégáinkat, a gyülekezetben a fiatalabb generációt, hogy megtanuljanak dolgokat és majd egyszer tudjanak helyettesíteni bennünket, illetve átvenni a stafétát tőlünk, ahogy annak idején Józsué is ezt tette, amikor Mózes után ő lett Izráel vezetője.

Igyekezzünk tehát úgy megtervezni a napunkat, hogy abban legyen egy kis puffer, hely Isten akaratának. Amikor mégis olyan dologba csöppenünk bele, amire nem számítottunk, nekünk is szóljon a bátorítás: „Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr mindenütt, amerre csak jársz.” Józ. 1:9

Lévai Szilvia

A pünkösdi rózsa

A pünkösdi rózsa, szirmait bontja,
Tűzpiros virága, ég felé mutatja,
Jézus ott fenn, Mennyei trónján,
Nem hagyott itt bennünket árván.

Keserű szív, a segítőt várja,
Zúgó szélviharban, Isteni lélek ereje árad,
Jöjj szívünkbe, Teremtő Szent Lélek,
Világot formáló lélek, a lélekbe.

Nyisd meg szívünkben azt a kis ajtót,
Melegítse Szent Lélek, az egész földgolyót,
Szent tüzed égjen, vezesse a vágycsípőt,
Illatát szórja szét, a pünkösdi mámor.

Menyhárt Dánielné

*Szerkesztette: Nagy Krisztina
Belvárosi Baptista Gyülekezet Miskolc, Soltész N.K. u. 46/A.*